

APROBAT

In sedinta Biroului permanent al
Camerei Deputatilor

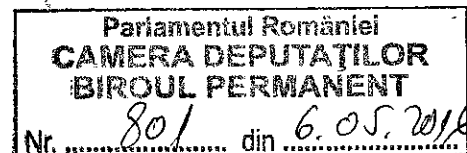
din data de 10.05.2016

Nr. 1/1225/v8
25.04.2016
Nr. Ref. M 11
15a/820/26.04.2016.

Parlamentul României Camera Deputaților

INFORMARE

PRIVIND PARTICIPAREA LA SĂPTĂMÂNA PARLAMENTARĂ EUROPEANĂ 2016

Bruxelles, 16-17 februarie 2016

Săptămâna parlamentară europeană, aflată la treia ediție, s-a desfășurat în perioada 16-17 februarie la Bruxelles. Săptămâna parlamentară europeană 2016 a găzduit două conferințe: **Conferința parlamentară europeană 2016 și Conferința interparlamentară pentru stabilitate, coordonare economică și guvernare în Uniunea Europeană.**

Delegația Camerei Deputaților a avut următoarea componență:

Deputați:

- Domnul Valeriu Ștefan ZGONEA, președintele Camerei Deputaților
- Domnul Adrian SOLOMON, președintele Comisiei pentru muncă și protecție socială

Oficiali:

- Doamna Ruxandra Rîmniceanu, Director general la Cabinetul Președintelui Camerei Deputaților
- Domnul Andrei Mocearov, Șef departament, Departamentul de studii parlamentare și politici UE
- Domnul Tudor Dobrinescu, reprezentantul Camerei Deputaților la Parlamentul European

I. CONFERINȚA PARLAMENTARĂ EUROPEANĂ 2016

1. Sesiunea plenară I - Semestrul european reînnoit și rolul Parlamentului European și al parlamentelor naționale

Sesiunea a început cu un schimb de vederi cu **Jean-Claude Juncker**, președintele Comisiei Europene, care a răspuns la o serie de întrebări ale parlamentarilor naționali și ale membrilor Parlamentului European.

Întrebările au vizat:

- Europa angoasei versus Europa solidarității și a ocupării depline

- Indicatorii sociali propuși de Comisia Europeană pentru completarea tabloului de bord al procedurii de dezechilibre macroeconomice și contestarea lor de Consiliul miniștrilor de finanțe și unii parlamentari
- Eventualul plan B dacă Brexit reușește
- Motivația lipsei investițiilor (principala cauză este inegalitatea)
- Nevoia de stimulare a creșterii, pe lângă disciplina fiscală
- Coordonarea politicilor legate de impozitare în lumina recentului pachet Moscovici
- Austeritatea oarbă fără a ține cont de efectele economice și sociale
- Opțiunea unor șefi de stat de a încetini reforma UEM, inclusiv privind schema europeană de garantare a depozitelor
- Nevoia de implicare mai mare a unor state în privința investițiilor, utilizând spațiul fiscal de care dispun, precum și în privința distribuirii imigranților
- Problema dumpingului fiscal
- Impactul încetinirii economicii asupra planului de investiții strategice europene (planul Juncker)
- Problema instrumentelor care să absoarbă dezechilibrele macroeconomice la nivelul UE (țări cu surplus și țări cu deficit)
- Convergența economică și coeziunea socială

Răspunzând la întrebări, **Jean-Claude Juncker** a remarcat că, într-adevăr, s-a instalat, din păcate, o Europă a angoasei, a fricii, a îngrijorării și, de aceea, trebuie să propunem politici care să asigure creșterea și ocuparea, așa cum este planul de investiții strategice europene. Uneori, nu există sensibilitate pentru problemele sociale. De exemplu, miniștrii de finanțe ai UE, indiferent de apartenența la familia politică, au respins în unanimitate indicatorii sociali. Realitatea socială a fost deseori subestimată, de aceea Comisia Europeană va lansa în martie a. c. o consultare privind pilonul social al guvernantei economice.

Spațiile fiscale disponibile ar trebui utilizate pentru stimularea prin investiții publice a economiei. Acest lucru este compatibil cu regulile fiscale. Planul Juncker face însă altceva și anume atrage investiții private cu ajutorul banilor publici.

În privința Brexit, nu există planul B, ci doar planul A, de rămânere a Regatului Unit în UE. Un eventual plan B ar încuraja Brexit.

În privința noului pachet lansat recent de Comisia Europeană privind coordonarea politicilor legate de impozitare, reacția miniștrilor de finanțe nu a fost entuziastă, dar Juncker este încă optimist. Atrage atenția că regula unanimității în probleme fiscale îngreunează progresul în acest domeniu. În privința dumping-ului fiscal, Președinția olandeză a UE lucrează activ și are sprijinul Comisiei pentru armonizarea fiscală.

Planul celor 5 președinți este serios și a beneficiat de implicarea Parlamentului European. Este adevărat că există diferențe de opinii între șefii de stat, mai ales în privința schemei de garantare a depozitelor. Unele state consideră că garanțiile pot fi introduse doar după îndeplinirea unor condiții.

Juncker s-a exprimat pentru utilizarea spațiilor fiscale existente în statele membre care dispun de așa ceva, în vederea reducerii decalajului de investiții, de 17% față de 2007, și stimulării cererii interne în statele respective.

Este de acord că există o conexiune între abordarea de către unele state membre a problemei refugiaților și întrebări care se nasc în cadrul semestrului european legate de guvernanta economică și politica de coeziune.

În schimb, Juncker nu vede o legătură directă între creștere economică modestă și planul Juncker în sensul încetinirii acestuia, ci dimpotrivă crede că cu cât creșterea este mai slabă, cu atât trebuie accelerat planul european de investiții strategice. De asemenea, Juncker crede că planul trebuie extins de la trei ani pentru întregul mandat al Comisiei Europene.

În privința austerității, Juncker a fost părere că aceasta nu poate fi urmărită orbește, iar dumnealui s-a exprimat întotdeauna împotriva unei austerități excesive. De aceea, este nevoie de un melanj de politici care să cuprindă cele trei elemente propuse în analiza anuală a creșterii: consolidare bugetară, reforme structurale și investiții.

S-a exprimat clar împotriva închiderii frontierelor interne ale UE, considerând-o o aberație. Comisia a făcut propuneri concrete privind relocarea refugiaților și întărirea frontierelor externe ale UE.

În continuare, **Martin Schultz**, președintele Parlamentului European, a luat cuvântul prezentând un rezumat al întâlnirii din dimineața respectivă cu premierul britanic, David Cameron, privind negocierea între UE și Regatul Unit pentru evitarea Brexit-ului.

Principalele aspecte abordate au fost: (1) integrarea în continuare a UE, (2) relațiile între țările din zona euro și cele din afara ei în cadrul pieței unice, (3) îmbunătățirea cooperării instituționale privind o mai bună legiferare și (4) prestațiile sociale pentru rezidenții din alte state membre.

Schultz a declarat că este optimist pentru că toată lumea este dispusă ca UE să fie unită și Regatul Unit să rămână în UE. UE este mai puternică cu Regatul Unit, iar acesta este mai puternic în UE.

Schultz a promis că negociatorii din partea UE vor milita pentru respectarea principiilor din tratate, inclusiv principiul nediscriminării.

După o sesiune de comentarii și întrebări, care s-au referit în special la probleme politice, Martin Schultz a răspuns, atrăgând atenția că UE s-ar putea destrăma dacă renunță la cooperarea bazată pe solidaritate. Schultz a spus că în Parlamentul European există un curent minoritar antieuropean care consideră că UE este inutilă și inefficientă și care pune interesele naționale egoiste deasupra intereselor comune ale UE. Aceste grupuri politice câștigă uneori alegeri și au un anumit sprijin popular. Majoritatea membrilor Parlamentului European militează pentru unitatea Europei. Națiunile europene s-au confruntat cu dezastre atunci când nu au cooperat. Împreună națiunile sunt mai puternice decât singure. Recunoașterea reciprocă a eterogenității este cheia compromisului corect pentru a păstra decența și pacea.

În privința abordării chestiunii imigrației, Schultz a remarcat că solidaritatea trebuie să rămână un principiu de bază. Cei care pledează pentru o solidaritate condiționată greșesc. Solidaritatea implică un proces reciproc, iei câteodată, dai câteodată. Cei care nu înțeleg acest lucru lovesc în rădăcinile UE.

Țările cu mulți imigranți, ca Germania, Austria, Italia, Grecia, nu pot rezolva singure problema refugiaților. Trebuie ajutate de celelalte state prin schema de realocare a refugiaților. Doar 400 au relocați din totalul de 160.000. Credibilitatea UE este afectată dacă cheia de distribuție nu este aplicată conform celor stabilite. Există o confruntare ideologică asupra acestui subiect care trebuie rezolvată, altminteri UE se va destrăma. În ciuda chestiunilor de ordin moral, cooperarea cu Turcia este necesară pentru rezolvarea problemei refugiaților.

2. Sesiunea plenară II – Prioritățile de politici ale ciclului 2016 al semestrului european

Valdis Dombrovskis, vicepreședintele Comisiei Europene pentru euro și dialogul social și **Pierre Moscovici**, comisarul european pentru afaceri economice și financiare, impozite și taxe vamale, au avut alocuțiuni introductive și un schimb de puncte de vedere cu participanții.

Dombrovskis a început cu prezentarea contextului economic și social. Economia UE a ieșit din recesiune, deși redresarea este moderată, cererea internă și ocuparea s-au îmbunătățit treptat, iar investițiile au crescut într-un ritm lent. Consolidarea cererii interne și reducerea ofertei externe au produs beneficii pentru rezidenții europeni. Redresarea este sprijinită de factori externi, condiții monetare favorabile și de o politică fiscală neutră sau ușor în expansiune. Totuși, redresarea este fragilă și există mai multe motive de îngrijorare legate de mediul extern și volatilitatea mai mare a piețelor.

De aceea, trebuie continuate politici care să mențină stabilitatea macroeconomică și încrederea. Direcția de politică nu ar trebui pusă în mișcare doar de sentimentul pieței, ci și de ceea ce este bine pentru statele membre și pentru cetățeni.

În privința implementării recomandărilor specifice de țară rezultatele sunt amestecate. Recomandările trebuie însușite pe plan național, rolul parlamentelor naționale fiind foarte important. Parlamentele naționale trebuie să se implice mai intens și mai regulat, pe baza practicilor naționale.

Principalele elemente de strategie pentru 2016 sunt creșterea convergenței și stabilitatea. Politica economică se bazează pe trei priorități: finanțe publice sustenabile, reforme structurale și investiții.

Comisia Europeană a inițiat propuneri pentru a pune în practică recomandările Raportului celor cinci președinți pentru prima etapă, care nu presupun amendarea tratatelor. Este necesar să îmbunătățim condițiile economice și sociale îndreptându-ne spre cei care au rezultatele cele mai bune.

Pierre Moscovici a prezentat în debutul intervenției sale câteva date privind redresarea economică, bazată pe factori favorabili ca scăderea prețului petrolului, deprecierea ratei de schimb a euro, dobânzile mici și relaxarea cantitativă realizată de Banca centrală europeană, care au permis funcționarea a două motoare de creștere economică: exporturile și consumul privat.

Investițiile sunt încă modeste și este nevoie de investiții robuste pentru a asigura durabilitatea creșterii. Excedentul mare al contului curent al zonei euro arată că economiile nu sunt utilizate pentru a investi în UE. Statele care au spațiu fiscal ar trebui să realizeze investiții interne.

Moscovici a amintit de rapoartele pentru mecanismele de alertă în cadrul procedurii de dezechilibre macroeconomice. Analiza dezechilibrelor cuprinde câteva elemente inovatoare procedurale și de substanță. Printre cele procedurale, Moscovici a remarcat creșterea transparenței în privința procedurii de dezechilibre macroeconomice și prezentarea rezultatelor în rezumat. Inovația de substanță se referă la dimensiunea socială a procedurii prin introducerea a trei indicatori sociali pentru a măsura consecințele sociale ale crizei, dar fără a afecta procedura de dezechilibre macroeconomice.

Publicare rapoartelor de țară vor permite un schimb de idei între Comisia Europeană și autoritățile naționale, inclusiv parlamentele naționale, până la adoptarea în luna mai a recomandărilor specifice de țară. Parlamentele naționale trebuie să aibă dezbateri mai de substanță.

Coordonarea economică la nivel european presupune patru aspecte importante:

- Nevoia de a continua cu politici care să reușească să preia povara de pe umerii statelor membre cel mai puternic îndatorate
- Reforme structurale spre creșterea productivității
- Cadre eficiente de insolvență pentru a rezolva problema datoriilor rele
- Încurajarea statelor membre cu excedent de spațiu fiscal de a investi mai mult în propria economie

După sesiunile plenare, au avut loc reuniunile interparlamentare organizate de Comisia pentru afaceri economice și monetare a Parlamentului European, Comisia pentru ocupare și afaceri sociale a Parlamentului European și Comisia pentru bugete a Parlamentului European

Sesiunea interparlamentară organizată de Comisia pentru afaceri economice și monetare a avut următoarele subiecte pe ordinea de zi:

- **Urmărirea reformei privind erodarea bazei de impozitare și transferul profiturilor**
- **Uniunea bancară: starea actuală**

Sesiunea interparlamentară organizată de Comisia pentru ocupare și afaceri sociale a avut următoarele subiecte pe ordinea de zi:

- **Ce este triplul A social? – Un pilon european al drepturilor sociale, inclusiv mecanismele de stabilire a salariilor**
- **Politicile de investiții pentru crearea de locuri de muncă: Instrumente de investiții ale UE și politicile privind competențele**

Sesiunea interparlamentară organizată de Comisia pentru bugete a avut următoarele subiecte pe ordinea de zi:

- **Introducere privind revizuirea Cadrului financiar multianual 2014-2020**
- **Echilibrarea noilor urgențe cu prioritățile de politici existente pentru perioada a doua a Cadrului financiar multianual 2014-2020**

În cadrul dezbaterii asupra primului subiect aflat pe ordinea de zi a reuniunii interparlamentare a Comisiei pentru ocupare și afaceri sociale, a intervenit domnul **Adrian Solomon**, președintele Comisiei pentru muncă și protecție socială a Camerei Deputaților.

Domnul Adrian Solomon a remarcat că, în urma crizei, austeritatea nu a condus la rezolvarea problemelor, ci mai degrabă la adâncirea acestora. România a fost una dintre pionerele implementării acestui model economic și social. În 2010, au fost reduse salariile din sectorul bugetar cu 25%, pensiile au fost înghețate, salariul minim nu a mai crescut timp de patru ani, dar problemele economice au continuat. După 2012, salariile au fost reîntregite, pensiile indexate anual și a crescut salariul minim. În 2015, România este printre fruntașele din UE la creștere economică, cu peste 4%. O nouă abordare, o regândire a politicilor salariale în UE trebuie avută în vedere pentru a aduce creștere economică.

Recent, ni s-au propus consilii de competitivitate, care, după cum se spune în Raportul celor cinci președinți, s-ar reduce, în principal, la controlul salariilor, ca fiind principalul mod de creștere a competitivității. Accentul se pune pe monitorizarea mecanismelor de stabilire a

salariilor, în loc să se concentreze asupra altor factori care au impact semnificativ asupra competitivității. Fără o definiție coerentă a competitivității, există riscul raportării doar la factorul salarii și la costul muncii, ceea ce ar limita rolul sindicatelor în negocierea colectivă salarială în ceea ce privește veniturile lucrătorilor.

De asemenea, reformele structurale care vin să sprijine numai oferta, neglijând cererea, nu vor fi favorabile creșterii. Nu se poate rezolva problema șomajului fără creșterea cererii, iar aceasta va crește numai dacă vor crește veniturile salariaților din toate sectoarele de activitate.

Efectele acestor politici asimetrice între managementul ofertei și cel al cererii se văd în deteriorarea raportului dintre salarii și profituri în repartitia produsului național. Ele riscă să adâncească în continuare decalajul între state și inegalitatea socială în interiorul statelor. Soluția pentru asigurarea creșterii sustenabile ar putea fi o combinație inteligentă între reforme structurale, pentru stimularea ofertei, și investiții publice în infrastructura strategică și capitalul uman, pentru a stimula cererea.

II. CONFERINȚA INTERPARLAMENTARĂ PRIVIND STABILITATEA, COORDONAREA ECONOMICĂ ȘI GUVERNANȚA ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ

1. Experiențele parlamentelor privind coordonarea și guvernarea economice întărite

Sesiunea a fost deschisă de **Martin Schultz**, președintele Parlamentului European, în calitate de coorganizator, care a trecut în revistă succint situația economică în UE și în lume. A subliniat că UE se confruntă cu crize multiple și singura soluție pentru rezolvarea lor este crearea unui front comun la nivel european. Criza euro a demonstrat interdependența și nevoia de cooperare. Schultz a pledat pentru metoda comunitară care este mai eficientă decât metoda interguvernamentală.

A continuat **Khadij Arib**, președinte al Camerei Reprezentanților (camera inferioară) a Parlamentului olandez, în calitate de coorganizator. A accentuat că problemele europene trebuie rezolvate împreună, nu de statele membre în mod individual. Europa reprezintă mai mult decât suma entităților care o compun.

Controlul parlamentarilor naționali este foarte important pentru că aceștia reprezintă nemijlocit cetățenii și pot face legătura între aceștia și autoritățile europene.

După rezolvarea crizei, acum, prioritatea parlamentelor vizează termenul lung. Răspunderea parlamentarilor constă în trasarea liniilor mari ale viitorului.

În continuare, sesiunea a fost prezidată de **Backer**, vicepreședinte al Senatului olandez și membru al Comisiei de finanțe a Senatului olandez și **Roberto Gaultieri**, președinte al Comisiei de afaceri economice și monetare a Parlamentului European.

Backer a propus ca dezbaterile să se concentreze pe experiențele parlamentarilor naționali referitor la ciclul bugetar după adoptarea Compactului fiscal. Pentru început, a împărtășit experiența parlamentară olandeză. Compactul fiscal a adus merite în ciclul bugetar, dar și vulnerabilități. Printre merite, Backer a amintit disciplina mai mare și analiza externă. Printre slăbiciuni, Backer a subliniat existența unor termeni noi cu care parlamentarii nu erau

familiari, intervenția externă în ciclu bugetar existent, dar mai ales alegerea unei opțiuni politice, și anume austeritatea, din exterior. Această ultimă chestiune a iscat intensă dezbateră politică.

Backer a semnalat legitimitatea slabă a ciclului bugetar în contextul regulilor Compactului fiscal. Decizia opacă a Eurogrupului, rolul limitat al Parlamentului European și absența altor instituții democratice slăbesc legitimitatea Compactului fiscal.

Jeroen Dijsselbloem, președintele Eurogrupului, a luat cuvântul concentrându-se pe trei subiecte: analiza situației economice, Raportul celor cinci președinți și îmbunătățirea guvernantei economice.

Zona euro a trecut de criza datoriei suverane prin punerea în aplicare a unor decizii politice ale statelor membre și unele inovații ale instituțiilor UE. Evoluția este, încurajatoare, dar rămân multe riscuri externe. Pentru ca refacerea să fie durabilă trebuie făcut mai mult. Este necesar să fie reformat sistemul financiar. Astfel Uniunea bancară trebuie întărită pentru a reduce riscurile și a asigura condiții echitabile pe piața bancară. Un obiectiv major este evitarea asistenței publice pentru băncile cu probleme. Uniunea piețelor de capital este un proiect esențial care trebuie sprijinit pentru a diversifica și îmbunătăți disponibilitatea financiară pentru economia reală.

În centrul raportului celor cinci președinți, Dijsselbloem fiind unul dintre coautori, se află convergența. Abordarea aleasă este pe etape. O primă fază se referă la măsuri pe termen scurt privind reducerea dezechilibrelor macroeconomice și a fragmentării piețelor, asumarea națională mai puternică a recomandărilor specifice de țară și răspunderea instituțională.

A doua etapă se referă la măsuri pe termen lung și vor necesita probabil modificări de tratate.

Comisia Europeană a făcut ulterior propuneri pe baza Raportului celor cinci președinți, dar acestea nu au beneficiat de un sprijin larg.

În continuare, Dijsselbloem a prezentat rolul consiliilor de competitivitate, autorități naționale independente, prevăzute în raportul celor cinci președinți și în propunerile Comisiei Europene. Acestea trebuie să obiectiveze dezbaterile politice și să joace un rol important în consolidarea reformelor structurale. Trebuie să contribuie la creșterea durabilității modelului social, fără a șubrezi bugetul pe termen lung. Consiliile de competitivitate nu ar trebui să intervină în negocierile colective privind salariile. Obiectivul lor este de a identifica măsurile necesare pentru creșterea productivității și a cererii interne. Consiliile de competitivitate trebuie să ofere consultanță independentă de orice factor politic.

În privința recomandărilor specifice de țară, Dijsselbloem propune patru îmbunătățiri:

- Limitarea numărului recomandărilor
- Concentrarea recomandărilor pe chestiunile importante, prioritare
- Implicarea sporită la nivel național, inclusiv al parlamentelor naționale
- Mărirea perioadei de referință de la 1 an la 3-4 ani.

Dijsselbloem a propus și măsuri pentru creșterea transparenței Eurogrupului: publicarea agendei adnotate, documentele privind concluziile după întâlniri și documentele pe baza cărora au loc dezbaterilor.

Al doilea vorbitor fost **Kees Vendrik**, vicepreședintele Curții de audit din Olanda care a prezentat concluziile și lecțiile unui raport de audit, publicat în 2014. Raportul de audit a avut ca obiectiv noile reguli europene privind bugetele și echilibrul macroeconomic.

Principala concluzie a raportului a fost că regulile nu sunt respectate de statele membre și acest lucru pune sub semnul întrebării eficiența guvernanței economice. Scopul lor este de a asigura încrederea piețelor financiare și a mediului de afaceri. Raportul recomandă mai multă transparență și proceduri mai simple. De asemenea, armonizarea regulilor de raportare la nivel european ar da posibilitatea unei analize paneuropene.

În continuare, a luat cuvântul **Valerie Rabault**, președintele Comisiei de finanțe a Adunării Naționale a Franței. A prezentat trei chestiuni: experiența Franței privind cheltuielile bugetare, articularea exercițiului bugetar cu obiectivul creșterii economice și programul național de reforme legat de strategia Europa 2020.

Franța a reușit reducerea cheltuielilor bugetare în ultimii doi ani sub rata de creștere a PIB. Dar, reducerea cheltuielilor a condus la reducerea investițiilor publice, frânând redresarea economică. Deficitul structural din Compactul fiscal nu este înțeles foarte bine. El ar trebui mai bine documentat și poate mai bine măsurat.

Cele cinci obiective ale Strategiei Europa 2020 ar trebui mai bine subliniate în programele naționale de reformă și mai bine folosite pentru a încuraja creșterea economică

2. Politica bugetară – efectele coordonării bugetare

Sesiunea a fost deschisă de **Jean Arthuis**, președintele Comisiei pentru bugete a Parlamentului European care a prezidat panelul împreună cu Duisenberg, președintele Comisiei de finanțe a Camerei Reprezentanților din Olanda.

Arthuis a remarcat că nu există o politică europeană autentică, ci doar o însumare a politicilor economice separate ale statelor membre. Nu există sinergie între politicile fiscale naționale și politica monetară europeană.

În vederea combaterii șocurilor asimetrice, este nevoie urgentă de crearea unui buget propriu al UE destinat stabilizării macroeconomice. În același timp, acesta ar răsplăti eforturile de reformă ale statelor membre. Mecanismul european de stabilitate (MES) ar putea fi un început, ar putea mutualiza datoriile, dar deocamdată MES nu este controlat de nici un parlament. Propune un ministru cu normă întreagă a Eurogrupului și întâlniri mai frecvente ale conferinței legate de art. 13 al Compactului fiscal.

În continuare, a făcut o prezentare **Pierre Moscovici**, comisarul pentru afaceri economice și financiare, impozite și taxe vamale. A subliniat importanța responsabilității bugetare, care este o prioritate la nivelul UE, dar aceasta nu trebuie realizată într-un mod care să afecteze creșterea economică. În acest sens, parlamentele naționale au un rol cheie.

Coordonarea bugetară trebuie să aibă o rațiune europeană, dar punerea în aplicare revine statelor membre. Coordonarea este importantă pentru că sistemele economice financiare și bugetare ale statelor membre, în special ale celor din zona euro, sunt strâns legate.

Responsabilitatea bugetară este unul dintre pilonii politicii economice în UE.

Trebuie realizat un echilibru între perspectiva pe termen scurt și perspectiva pe termen lung, adică între nevoia de a redresa bugetele și nevoia de relansare economică. Responsabilitatea bugetară presupune o versiune consolidată a zonei euro. Este nevoie de o viziune de ansamblu a zonei euro pentru a aborda dezechilibrele.

Noul cadru bugetar oferă prerogative mai importante la nivel european, de unde se pot cere explicații de la parlamentele naționale privind alcătuirea bugetelor naționale, inclusiv

posibilitatea de se cere refacerea bugetului, care înseamnă de fapt respingerea bugetului inițial.

Rolul parlamentelor naționale este foarte important. El este triplu: contribuția la sustenabilitatea bugetară prin respectarea regulilor, stabilirea unor priorități clare care să arbitreze între termenul scurt și termenul mediu și garantarea credibilității în fața partenerilor europeni.

Parlamentele naționale trebuie să se asigure că guvernele își respectă angajamentele la Bruxelles. Implicarea parlamentelor naționale în programarea bugetară pe termen mediu este foarte importantă în contextul coordonării la nivel european. Pactul de stabilitate și creștere prevede dezbaterile programelor în parlamentele naționale înainte de a fi transmise la Bruxelles.

Comisia Europeană care trebuie să dea un aviz asupra bugetelor naționale este gata să discute acest lucru cu parlamentele naționale.

Uniunea economică și monetară are nevoie de o capacitate fiscală / bugetară comună pentru a funcționa cum trebuie. Criza a pus în lumina reflectoarelor lipsa unui agent bugetar central. Un buget al zonei euro și o trezorerie a zonei euro ar încuraja livrarea macrostabilității care este un bun comun.

Alături de buget și trezorerie, Moscovici consideră că trebuie să existe o reprezentare politică la nivelul zonei euro, un ministru de finanțe care să fie membru al Comisiei Europene și al Consiliului UE. Parlamentul European și parlamentele naționale ar trebuie să se organizeze pentru a asigura controlul democratic al acestui aranjament instituțional.

Comisia Europeană este un actor foarte important în ecuația bugetară, dar nu este un proces impus de sus în jos, există un respect complet pentru prerogativele parlamentelor naționale care trebuie folosite pentru coordonarea la nivel european. Implicarea Comisiei Europene nu reprezintă un atac la suveranitate.

Următorul vorbitor, **Francesco Boccia**, președintele Comisiei pentru buget, trezorerie și planificare a Camerei Deputaților din Italia, a prezentat reformele instituționale privind cadrul bugetar întreprinse în Italia după criză și în conformitate cu noile reguli europene adoptate ca răspuns la criză. Dezbaterile privind această reformă au reliefat controverse între adepții austerității și keynesieni.

Boccia a remarcat că multe state membre au respectat noile reguli, dar redresarea economică este destul de firavă. Creșterea PIB a zonei euro este sub creșterea PIB a SUA, dar și sub creșterea PIB a UE în ansamblu.

Respectarea regulilor bugetare a condus la sacrificarea investițiilor. Răspunsul Comisiei Europene a fost Planul Juncker pentru a încuraja investiții private de 300 de miliarde de euro cu garanții publice de 21 de miliarde de euro. În acest sens, Parlamentul Italiei a adoptat o rezoluție, după lungi dezbateri prin care propune ca Banca europeană de investiții să folosească garanții pentru a genera obligațiuni comune în vederea finanțării investițiilor publice.

Boccia a remarcat existența excedentului de cont curent al UE determinat de concentrarea pe export, dar acest lucru reliefează și existența unor dezechilibre macroeconomice în interiorul UE. Pentru redresarea economică adevărată trebuie să ne concentrăm și pe cererea internă și nu numai pe exporturi.

În continuare, **Pervenche Beres** și **Reimer Böge**, coraportori asupra capacității bugetare în zona euro, au prezentat stadiul acestei inițiative. Capacitatea bugetară a zonei euro ar trebui să răspundă unei triple probleme: Șocurile asimetrice, finanțarea proiectelor cu valoare adăugată care asigură bunuri publice comune și asigurarea convergenței reale.

3. Scenarii viitoare pentru investiții într-o UE competitivă: oportunități și provocări

Sesiunea a fost prezidată de **Thomas Händel**, președinte al Comisiei pentru ocupare și afaceri sociale a Parlamentului European și de **Duisenberg**, președinte al Comisiei de finanțe a Camerei Reprezentanților din Olanda.

Händel a propus două teme pentru dezbateri: (1) Cum pot contribui investițiile la crearea locurilor de muncă, (2) tipurile de investiții în resurse umane și cum vor contribui acestea la dezvoltarea economică în viitor.

Primul vorbitor a fost **Laura van Geest**, directorul Biroului de analiză a politicilor economice din Olanda. Pentru început a prezentat situația economică în UE, remarcând creșterea firavă, de tip pas de melc. A făcut o analiză a dinamicii investițiilor după criză, atât a celor private, cât și a celor publice, ajungând la concluzia că acestea s-au diminuat. Se pune întrebarea dacă asta e lumea nouă cu care trebuie să ne obișnuim sau ne vom întoarce la vremurile bune de altădată. S-ar putea ca valoarea investițiilor private să nu mai revină la nivelul dinainte de criză pentru mai multe motive. Investițiile în construcții erau exagerate înainte de criză. Schimbarea structurii economiei de la producție de bunuri la servicii unde valoarea investițiilor este mai mică, va reduce nivelul valoric al investițiilor. De asemenea, tehnologia ieftinește capitalul. În total, s-ar putea ca valoarea investițiilor să fie mai mică și prin urmare și valoarea PIB-ului.

Laura van Geest a recomandat trei lucruri: (1) creșterea investițiilor publice, (2) concentrarea pe inovație și educație, (3) reforme structurale care ținesc simplificarea reglementării și flexibilizarea pieței muncii.

În continuare, a luat cuvântul **Mari Kiviniemi**, secretar general adjunct al Organizației pentru cooperare economică și dezvoltare (OECD). A prezentat tabloul economic general pentru țările din OECD, cu focalizare pe țările din zona euro. Creșterea economică nu a atins nivelul necesar. În timp ce investițiile în OECD au revenit la nivelul dinainte de criză, pentru zona euro, acestea sunt cu 10% mai mici. Oamenii de afaceri au rămas foarte precauți în a investi, iar în unele cazuri nu pot s-o facă. Analiza climatului de afaceri a identificat trei motive pentru care investițiile în UE sunt sub nivelul necesar:

- Scăderea cererii globale
- Incertitudinea
- Barierele de reglementare

Pentru unele țări din UE constrângerile financiare reprezintă un al patrulea motiv.

Recomandările OECD pentru UE:

- Utilizarea instrumentelor fiscale pentru a reduce deficitul de cerere pe termen scurt
- Înlăturarea obstacolelor în calea investițiilor pentru creșterea economică pe termen lung
- Diminuarea incertitudinilor politice

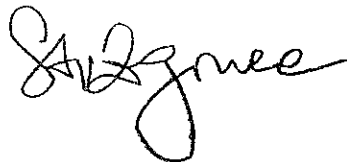
În marja conferinței au avut loc reuniuni ale grupurilor politice. Domnul Valeriu Ștefan Zgonea și domnul Adrian Solomon au participat la reuniunea grupului socialist și democrat european.

De asemenea, pe parcursul conferinței, domnul Valeriu Ștefan Zgonea a avut întâlniri bilaterale cu domnul Martin SCHULZ, Președintele Parlamentului European, doamna Pervenche BERÈS, Șefa Delegației socialiste franceze din Parlamentul European și domnul ambasador Pieter DE GOOLIER, Reprezentantul permanent al Regatului Țărilor de Jos la Uniunea Europeană.

Discuțiile purtate au vizat continuarea și întărirea procesului de cooperare bilaterală la nivel parlamentar, analizarea stadiului actual al relațiilor politice și diplomatice, susținerea aspirațiilor europene ale statelor din vecinătatea Estică a UE și din regiunea Balcanilor de Vest, diversificarea căilor de creștere a cooperării economice, comerciale și de investiții.

În context, au fost abordate și problemele internaționale de actualitate, cum ar fi criza economică internațională, evoluțiile economice la nivel european și regional, terorismul și fluxurile migraționiste din Nordul Africii și Orientul Mijlociu spre Europa.

Valeriu Ștefan ZGONEA

Adrian SOLOMON

